

ע"פ גילוי דעת כמה מגדולי דורינו, יש שנוהגים להוסיף בתשעה באב אחת מהקינות שנתחברה על חורבן הרבה ק"ק באירופה ועל הקדושים שנהרגו שם הי"ד.

קינה

מאת כ"ק אדמו"ר גאב"ד ערלוי שליט"א

אח"י 1234567

עיה"ק ירושלים ת"ו

אח"י 1234567

אוצר החכמה

אוצר החכמה

לאומרה קודם הקינה "ארזי הלבנון" (ל')

פִּלְגֵי מַיִם תִּרְדְּנָה עֵינֵינוּ עַל שָׁכַר וְאַכְרֵן בֵּת עַמָּנוּ,
בְּאַרְצוֹת אִירֹפָּה הָיוּ פְּזוּרִים מַחֲמַדֵּי עֵינֵינוּ, אוֹי
בְּשָׁנוֹת הַדָּמִים תִּרְצָח תִּשָּׂה נִגְדָּעָה קִרְנֵנוּ,
גְּלָמוּדִים שְׂבוּרִים רְצוּצִים נִשְׁאַרְנוּ בְּהַמָּתַת אֲחֵינוּ.

אוֹי מָה הָיָה לָנוּ:

קִהְלוֹת קְרוֹשׁוֹת לְמֵאוֹת וְאַלְפִים, וְקִנִּים וְזִקְנוֹת עִם
עוֹלָלִים וְיוֹנְקִים, הוֹגְלוּ בְּאַכְזָרִיוֹת כְּצֹאן לְטִבְחִים.

אוֹי מָה הָיָה לָנוּ:

בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַקְּרוֹשִׁים, יְקָרִים מִפִּזּוּ וּפְנִינִים, כְּרִימּוֹן
בְּמִצּוֹת מְלָאִים, נִהְרָגִים נַחֲנָקִים וְנִשְׂרָפִים, שָׁמַע
יִשְׂרָאֵל זוֹעָקִים.

אוֹי מָה הָיָה לָנוּ:

אַרְזֵי לְבָנוֹן אֲדִירֵי הַתּוֹרָה, בְּעָלֵי בָתִּים מִמְּלָאִים
בִּירְאָה טְהוֹרָה, צְדָקָה וְחֶסֶד עוֹשִׂים בְּתַפְאֲרָה, נִרְצְחוּ
וְלֹא זָכוּ לְקִבּוּרָה.

אוֹי מָה הָיָה לָנוּ:

פִּלְגֵי מַיִם — נִחְלִי דַמְעָה כְּמִים. נִגְדָּעָה — נִכְרַתָּה. לְטִבְחִים — לַהֲרֵג אֲכֹזְרֵי
מִפִּזּוּ — מִזְהָב.

קִינוֹת עַל הַשּׁוֹאָה

שלה

נָשִׁים צְדָקָנִיּוֹת וְרַחֲמָנִיּוֹת, בָּנוֹת צִיּוֹן הַמְּהוֹלָלוֹת,
חֲתָנִים וְכִלּוֹת אֲחִים וְאֶחָיוֹת, עַל הַמוֹקֵד בְּיַחַד נִתְּנוּ
בְּעוֹלוֹת.
אוצר החכמה
אוצר החכמה

אוי מֶה הָיָה לָנוּ:

בַּחוּרֵי חֶמֶד וְתִינוּקוֹת שֶׁל בֵּית רַבֵּן, הוֹרִיָּהֶם צִפּוֹ
לְחֶפֶה לְהַכְנִיסָן, ע"י הַצּוֹרְרִים הָאֲרוּרִים נִקְטְפוּ
בְּאֲבָם, וּבְמִיתוֹת מְשׁוֹנוֹת הוֹצִיאוּ נִשְׁמָתָם.

אוי מֶה הָיָה לָנוּ:

קִינָה אֶעֱזֹר וְאֶזְעַק בְּנַפְשׁ מָרָה, עַל שָׂכָר בֵּת עַמִּי
אֲבָבָה וְאֵילִילָה, מִי יִתֵּן עֵינֵי מַיִם וְעַפְעָפִי מְקוֹר
דְּמָעָה, לְעֶשֶׂר פְּעָמִים שְׂשִׁים רַבּוֹא מֵאֲחִינוּ אֲסַפְּדָה,
אָרִיד בְּשִׁיחֵי וְאֶהֱימָה וְקוֹל נְהִי אָרִימָה.

אוי מֶה הָיָה לָנוּ:

נָא אָב רַחֲמָן אֲשֶׁר פָּעַלְךָ תָּמִים, נָקָם נִקְמַת דָּם
עֲבָדֶיךָ וְשִׁפּוֹךְ חַמַּתְךָ עַל הָרָשָׁעִים, שְׁמֹר נָא שְׂאֲרֵית
הַצָּאֵן וְרַע קְדוֹשִׁים, אֹר פָּנֶיךָ עָלֵינוּ אֲדוֹן נִשְׂא
לְנַחֲמֵנוּ בְּנַחוּמִים.

הַשִּׁיבֵנוּ אֵלֶיךָ וְנִשׁוּבָה וְיַעֲלוּ לְצִיּוֹן מוֹשִׁיעִים:

המוקד — משרפות האש. באבם — בצעירותם. ואילילה — אילל. אריד
בשיחי ואהימה וקול נהי ארימה — אתאונן ואיילל בעת סיפור הצרות ואצעק
מרות וקולי ארים בקינה (והוא מלשון המקונן בקינה כ"ב). פעלך תמים — מושלם
ללא חסרון וכמו הצור תמים פועלו.

קינה

אוצר החכמה

מאת הרב הגאון מו"ה אלחנן היילפרין שליט"א

מח"ס 1234567 אב"ד דגאלדערס גרין – לאנדאן יצ"ו

אִישׁ תּוֹקֵד בְּקֶרְבִּי, עֵת אֶעֱלֶה עַל זְכְרוֹנִי, אֶת הַצָּרוֹת אֲשֶׁר
 מִצְאוּנִי, עִם בְּלִיעַל בְּעֵנֹת אוֹתִי. נֶצַר זֶדוֹן מִזֶּרַע עֲמֶלְק,
 הַתְּנָאָה בְּלִבּוֹ, זֶרַע עִם קֶדֶשׁ בָּלוּ לְהַשְׁמִידוֹ. לַעֲמוֹ אָמַר לָבוֹ
 וְנִבְחִידוֹ, וְלֹא יִזְכֹּר יִשְׂרָאֵל עוֹד בְּשִׁמוֹ. מִיָּהָר וּבִצֵּעַ אֶת אֲשֶׁר
 זָמַם לַעֲשׂוֹת, חֲדָשׁ עֲנוּיִים קִשּׁוֹת וּמִיתוֹת מִשְׁנֹת. מִשְׁנֵת
 ה'תִּרְצ"ט שֵׁשׁ שָׁנִים הָיָה מְלֹאךְ הַמָּוֶת בְּעַצְמוֹ, פִּי עֹשֶׂה עַל
 יוֹצְאֵי מִצְרַיִם הַשְׁמִיד בַּחֲמָתוֹ.

אוצר החכמה

אִז לְעֵינַי הַשֶּׁמֶשׁ נֶעֱשׂוּ מוֹרָאוֹת, צֹאן קֶדְשִׁים נִשְׁחַטוּ לְאַלְפִים
 וְלִרְבּוֹת. בַּחֲנִיקָה וּשְׂרָפָה וְכָל מִיתָה חֲמוּרָה, יִשְׁיָשִׁים עִם
 טַפִּים הוֹמָתוּ בַּחֲבוּרָה. רְבּוֹת מִזְבָּחוֹת וְרְבּוֹת עֲקֵדוֹת, וְאִין
 דִּי לְאִשִּׁים וְאִין דִּי לְעוֹלוֹת. אִישׁ תָּמִיד תּוֹקֵד בְּלִבּוֹ שֶׁל עִם, אִישׁ
 שֶׁל אוֹשְׁוִיץ לֹא תִכְבֶּה לְעוֹלָם. יִשְׁנֵי מִכְפְּלָה אֵיכָּם, וּמִשָּׁה צִיר
 נֶאֱמָן, לְחַלּוֹת פְּנֵי אִים עַל אֲשֶׁר קָרְנִי, וְאִיהָ הַבְּטָחָה יִשְׂרָאֵל
 לֹא אֶלְמָן. קִלְנִי מִרְאשִׁי מִזְרוּעֵי קִלְנִי.

תוקד – תבער. נצר זדון – צאצאי רשע. חדש – המציא. טפים – ילדים. ישני
 מכפלה – האבות הקדושים. ציר – שליח. פני אים – הקב"ה. קלני מראשי –
 עפ"י מאמחז"ל (סנהדרין מו ע"א) בשעה שאדם מצטער שכינה אומרת קלני מראשי
 קלני מזרועי, ופרש"י כמו שאדם שיגע ועיף אומר ראשי כבד עלי וכו'.

1234567

הָעֵל אֱלֹה תַתְּאִפֵּק, אֵל נֹרָא בְּאַלְמִים. וְלֹא תִקּוּם לַמִּשְׁפָּט,
 וַיַּעֲלוּ מוֹשִׁיעִים. וְתִקֶּם דָּם טָהוֹר אֵל מִלֹּא רַחֲמִים,
 הַתּוֹסֵס בְּדָם הַנְּבִיא בְיוֹם הַכְּפוּרִים. תּוֹרָה תּוֹרָה אֵל תְּחַשִּׁי
 מִיְּגוֹנָה, עַל גַּפְשׁוֹת צְדִיקִים וַחֲסִידִים זַעֲקֵי לִפְנֵי קוֹנֵה, בַּעֲלִי
 תְּרִיסִין אֲדִירִיךְ אָבְדוּ מִיִּשְׂרָאֵל, עַת הַפֶּךְ לַמְדּוּרוֹת אִשׁ גּוֹלָת
 אֲרִיאֵל. הָעוֹד לֹא רַחֲמָה אוֹם אֲנִי חוֹמָה, הִלְשָׁכְר בַּת עַמִּי עוֹד
 דִּי לֹא אִמְרָת. הַנֶּשֶׂא שׁוֹפֵט הָאָרֶץ, הַשֵּׁב גָּמוּל עַל גָּאִים,
 שְׁבַעֲתִים אֵל חֵיק מְעַנֵּנו תָּשִׁיב בְּאִשֶּׁר דִּבַּרְתָּ.

שָׁפַךְ עֲלֵיהֶם זַעֲמָךְ וַחֲרוֹן אַפֶּךָ יִשְׁיִגֵם, וְכָנָה אַחֲרֶיךָ מְשׁוֹכָה
 תִּנָּחֵם בְּכַפְלִים, בְּנֵה מִקְדָּשְׁךָ הַשָּׁמַיִם, וְאִזּוּ אֲנַחֵם. בְּשׁוֹכְךָ
 אֶת שְׁבוּתֵנוּ לָעִיר דָּוִד לִירוּשָׁלַיִם.

1234567

אל נורא באלמים — ה' אשר כוחו וגבורתו ניכרת בכך ששותק כאילם כאילו אינו יכול להושיע. כדם הנביא — זכריה שהרגוהו — ביום הכפורים. גולת אריאל — ישראל הגולים מהמקדש ופזורים בגולה. וכנה אחריך משוכה — ישראל הנמשכים אחר רצון הקב"ה (והוא מלשון הפיוט בתפלת טל).

קִינּוֹה

הוצאת החסידות

מאת הגה"צ מנייטרא

הוצאת החסידות

מו"ה רבי חיים מיכאל דוב וייסמאנדל זצ"ל

סֵלַח נָא אֱלֹהִים, לְגִנוּף יִשְׂרָאֵל,

אֲשֶׁר נִפְשׁוּ נִשְׁרָפָה

וְשׁוֹרְפָה לֹא הִשְׁאִיר מִמֶּנָּה,

הוצאת החסידות

אֲךְ אַתְּ דָּעָתָהּ הַנִּשְׁרָפָה.

וּבִכֵּן כִּפָּר, וְשׁוּב אֵל תִּפֹּל,

הוצאת החסידות

עַל עַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל רָעָדָה

וּמְנוּחָה, גּוֹ שׁוֹכֶת,

אֵל נָא תִקְדִּיחַ בַּחֲרָדָה.

זָכַר כָּל נִקְפָּר, בְּסוֹד נִסְתָּר,

וְאִין קָבֵר לְהַשְׁתַּטַּח

וְאִין מַצְבָּה לְהַכְנִיעַ,

בֵּן בְּזוּרְעוֹ בּוֹטַח.

ושורפה לא השאיר ממנה — שריפת הנפש לא השאירה כלום. אך את דעתה הנטרפת — המבולבלת. גו שוכח — גבם הכפוף מצרות. ואין מצבה להכניע בן בזרועו בוטח — אין מצבה אשר תזכיר לבן את יום המיתה להכניעו.

זָכְרָם נָא, אֲדוֹן הַנְּשָׁמוֹת,

אח"ח 1234567

וּמַחֵל לַנְּשָׁמָה שׁוֹמְמָה

אוצר החכמה

מַחֵל לְנַפֶּשׁ נִשְׁכַּחַת,

בַּחֵיק בְּשָׂר וְדָם וְאֲדָמָה.

הדפס 1234567

זָכַר נָא הַבְּכִיּוֹת, בְּתַהוֹם הַגּוֹיּוֹת,

בְּיוֹם עֲלוֹתָם לְמָרוֹם הַנְּשָׁמוֹת

אוצר החכמה

אִי נִשְׁפָּעֵנוּ שָׁמָּה לְהוֹכִיר,

וְלֹא לִשְׁכַּח עַד סוֹף עוֹלָמוֹת.

אוצר החכמה

וְהַיֵּשֶׁב בֵּין שְׁכַחַת, וּבֵין הַכְּחָשָׁה - בֵּין שֵׁם שְׁוֹא - ,

אח"ח 1234567

עִם דָּם וְאֲדָמָה

אֲשֶׁר גַּם מֵיִם דָּמָם, שְׁכַחַת שָׁמָּה, - שֵׁם הָאֱמֶת - ,

עִם דָּת וּנְשָׁמָה.

מִיָּמוֹת עוֹלָם, שְׁלִישׁ עֶבֶר,

בְּחֶרֶג וְאֲבָרָן הַיְּהוּדִים

בְּכוֹמְרֵי זָדוֹן, שׁוֹרְפֵי אֵשׁ,

שׁוֹפְכֵי דָם, הַמְּשִׁמִּידִים.

נִגְעָם פָּשָׁה עַל דּוֹרוֹת תֵּבֵל,

עַד שֶׁצִּין מִרְשָׁעָם - עִם רָצַח

בתהום הגויות — בורות ההרוגים (קבר אחים). שלישם עבר — שליש מעם ישראל נרצח ועבר מן העולם, בכומרי זדון — תנורי רשע. פשה — התרחב.

וּמַחְלִינִי עִמָּךְ, שָׁכַח שְׁמֶךָ, אֵל נָא רַפָּא,

וְשׁוֹב שֵׁם לֹא קָרָא - עִם נִצָּח.

נְתִיבוֹת עוֹלָם, אֲשֶׁר נִחָרְבוּ,

בְּפִצְעֵי זַעַם הַמַּלְחָמָה

אֵיכָה נָחוּ לְמַסְעֵי רַצָּחָם, מֵאִין לֹחֶם,

מִפִּיץ שְׂמָמָה.

כִּי גַם אוֹיְבֵי עִם אָרֹר שָׁמְחוּ,

עַל שָׁקָם פּוֹטֵר עַל הַיְּהוּדִים

שֵׁשׁ אָב אַמוֹנָתוֹ, - שְׁפוֹף סוֹף - הִצְלִיחַ,

אַחֲרַי מִן הַתְּלַמִּידִים.

קָם דִּין עוֹלָם וְדִן דִּין יְרוּשָׁה,

עַל תְּרֵי זָהָב אֲשֶׁר שָׁלַל

תְּרִים גָּבְהוּ - כִּי לֹא שָׁכַח, לְהַכּוֹת שָׁן זָהָב,

מִלְחֵי חָלָל.

כִּי גַם אוֹיְבֵי עִם אָרֹר שָׁמְחוּ — עֵינַי רָשִׁי (במדבר כב, ד) עה"פ ויאמר מואב אל זקני מדין - והלא מעולם היו שונאים זה את זה שנאמר המכה את מדין בשדה מואב שבאו מדין על מואב למלחמה, אלא מיראתן של ישראל עשו שלום ביניהם, ועיין עוד בסנהדרין (קה ע"א) משל לשני כלבים שהיו בעדר והיו צהובין (פי' שונאים) זה לזה בא זאב על האחד אמר האחד אם איני עוזרו היום הורג אותו ולמחר בא עלי הלכו שניהם והרגו הזאב, ע"כ. ואף כאן נתחברו אומות העולם שהיו שונאים זה לזה כדי לכלות את עם ישראל ח"ו.

הָרִים גְּבָהוּ — הָרִים גְּבוּהִים שֶׁל רִכּוּשׁ גָּזוּל. לְהַכּוֹת — לַעֲקוֹר. מִלְחֵי חָלָל — שֶׁהִיוּ עוֹקְרִים שִׁנֵּי זָהָב מִן הַנִּרְצָחִים.

קִינוּת עַל הַשּׁוֹאָה

שמו

1234567

אֹי, אִם יִדִּין הָרָשָׁע מֵעוֹת,

אוצר החכמה

מִשְׁפָּט חֲלָלִים אֶלֶּפֶי גְבוּעוֹת

אוצר החכמה

וּמְזוּזוֹ שֶׁל יָם דְּמָעוֹת - אֵין יְרוּשָׁה -

לְבַד שֶׁלֵּל הַמַּסָּעוֹת.

וְכָךְ תִּשְׁתַּכַּח אוֹתָהּ חֲלִילָה,

1234567

וְאִימַת מָוֶת הַשּׁוֹאָלָת

הַזֹּאת הִיא לִילָה הָאַחֲרוֹנָה,

וּמִיָּד יִפְרָצוּ אֶת הַדֶּלֶת.

וְיִשְׁתַּכַּח עֵין הָאָבוֹת,

עַל הַיְלָדִים בְּמִשְׁכְּבֵיהֶם

וְהוֹעֵק - אֲשֶׁר הָעִירָם,

לְרֹאוֹת פְּרָצוֹף מִזִּבְחֵיהֶם.

וְלִמְתִּים, רוֹדְפִים אַחֲרֵי נַפְשָׁם,

נִדְמוּ הַגּוֹיֹת הַנִּרְדָּפִים

הַתִּשְׁכַּח יִשְׂרָאֵל אֶת שְׁבוּעָתָם,

אֲשֶׁר הִשְׁבִּיעוּ לְאֶלֶּפֶי אֱלֹהִים.

אֲשֶׁר הִשְׁבִּיעוּ בְּכָלֹת דֶּרֶךְ - דֶּרֶךְ,

בְּדָם הַרוּגִי תִמּוֹל מִסָּמָן

אם ידין הר של מעות — האם יועיל הר של כסף לכפר על אלפי גבעות של נרצחים.

טובחיהם — רצחיהם. רוחי פורש — נשמתו עוזבת את גופו.

כִּי עָלָה הַמָּוֶת וְשָׂאֵל - הַיּוֹם - ,
אוצר חכמה

מִי, לְהִרְגַּם מְזוּמָן.

אִזְּ הַשְׁבִּיעוּךְ - שְ�מַע יִשְׂרָאֵל - ,
אוצר חכמה

מִפִּי הַנִּחְנָק רוּחִי פוֹרֵשׁ

וְאֵין לִי לְהוֹרִישׁ, רַק שֵׁם אֱלֹהֵי - וּמִבְּלָעָדֶיךָ,

אֵין לִי יוֹרֵשׁ.

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל - עַמִּי יוֹרְשֵׁי - בְּשָׂרִי וְדָמִי,
אוצר חכמה

מֵת בְּיַד רוֹצֵחַ

אֶךְ רוּחִי בְּקִרְבְּךָ, לֹא יָמִית בְּלָתֶךָ - וּלְתֶךָ עַל נַפְשִׁי,

לֹא יִנָּצַח.

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל - קוֹל שְׁבוּעָתִי, עוֹלָה אֵלֶיךָ,

מִדָּמִי הַתּוֹסֵס

וְעַם אוֹכֵל אָדָם שׁוֹחֵט יְלָדִי,

וּמִבְּשָׁל בְּשָׂרָם לְעֵינַי הַגּוֹסֵס.

אִם נִרְצַחְתִּי, אֵל אֶחָד חַי - ,

וּבְשִׁמוֹ לֹא מֵת שְׁמִי וְשֵׁם בְּנִי

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל, אַתָּה יוֹרְשִׁי - ,

וּבְהֶר צִיּוֹן, אֵל תִּשְׁכַּח הָרַר סִינִי.

מדמי התוסס — דמי המפעפע. ועם אוכל אדם — גרמניה. ובהר ציון —
הנשארים פליטה בהר ציון שבירושלים, אל תשכח הר סיני — אל תשכחו אשר
הושבעתם בקבלת התורה.

קִינוּת עַל הַשּׁוֹאָה

1234567 ת"ח

1234567 ת"ח

אֶרֶץ וְשָׁמַיִם נִדְעָעוּ - מִשְׁבּוּעוֹתָם,

בַּעֲלֹת נַפְשָׁם

שָׁמַע יִשְׂרָאֵל, הִתְשַׁכַּחַם - הִתְשַׁכַּח,

כִּי אַתָּה הוּא יוֹרֵשָׁם.

הִתְשַׁכַּח, וְעוֹד תִּמְעוֹל מֵעַל -

וְלֹא תִפְחַד מִיּוֹם תְּבִיעָה

עַל הַמּוֹבֵחַ וְעַל אֶפְרוֹ,

וְעַל הַדָּם וְעַל הַשְּׁבִיעָה.

אֹיִ לִבֵּן מִיָּאן לָשֵׂאת שֵׁם אָבִיו,

וְגַם אֲזוּנוֹ אֲמַם לִזְעַק דָּמוֹ

וַיְהִי כִּי נִרְצָה, וַיֵּצֵא אֶל אֶחָיו -

אֵף מִצֹּת מוֹתוֹ, לְשַׁכַּח מַעֲמוֹ.

וּבְדִין בֶּן יְתוֹם, יְרוּשָׁה לָקַח - מִיַּד עַם רוֹצְחוֹ,

כָּסֶף כּוֹפֵר

וּבְאֹן אָב, וּבְחֹנוֹ, וּבְדָמֵי דָמוֹ -

אֵף אֶת גִּחְלָתוֹ, שָׁם לְאַפֵּר.

אֹי לְשִׁמְחָתוֹ - מִתּוֹךְ אֲבָלוֹ -

עַל כִּי עִם רֵאשִׁים, אוֹכֵד גַּם דִּעְתָּם

כסף כופר — כספי הפצויים (כוונת המחבר זצ"ל לשים ללעג וקלס את בני הנרצחים שהסכימו לקבל דמי פיצויים מאת הגרמנים ימ"ש ומכנם כאוטמי אוזן משמוע זעקת הנרצחים ומשכחים את מותם). ובאון אב — בכוח אביו.

קִינּוֹת עַל הַשּׁוֹאָה

עַד כִּי גַם אֶת יְרוּשָׁתָם חֵיב - לְהַכְרִית מֵאֶרֶץ,
שְׁאֵרִית מִחֲשֻׁבָּתָם.

אִוִּי לַיּוֹם אֶתְמוֹל, שְׁעָמַד עַל הַדָּם - וּלְמַחֲרָתוֹ,
אֲשֶׁר בָּעַט בִּירוּשָׁה

מִיַּד עִם הוֹרֵג, גָּדוֹל הַכָּאֵב - וּמִיַּד בֶּן מוֹרֵד,
עֲמָקָה הַבּוֹשָׁה.

וְאַתָּה - עִם נִשְׁמַת עוֹלָם - דְּעִי כִּי חָלִית - ,
וְגוֹ הָעוֹלָם בְּךָ חוֹלָה נִפְשָׁה.

בְּתַמְהוֹן יִלָּב מִשְׁתַּנֵּעַ - ,
וּמִתְגַּלְגֵּל בְּמֵיט וּרְפָשָׁה.

וּבְשִׁנְעוֹנֹו - אוֹתָךְ מִנִּפִּין - עִם הַמֶּת,
אֲשֶׁר בְּרֹאשׁוֹ

מִרְגִּישׁ הַגּוֹף - חֶסֶר הַדַּעַת - אֶת כְּאִבּוֹ,
בְּמוֹשָׁב נִפְשׁוֹ.

שׁוֹב יִשְׂרָאֵל, אֶל בֵּיתְךָ - כִּי אֵין דָּרְךָ,
רַק לַחֲזוֹר

שׁוֹב אֶל בַּעַל הַבַּיִת - כִּי בָלָתוֹ,
אֵין מִי לַעֲזוֹר.

עִם נִשְׁמַת עוֹלָם — עִם שֶׁהִנִּשְׁמָה הַיְּהוּדִית בּוֹתֶרֶת בּוֹ לַעוֹלָם. שׁוֹב אֶל בַּעַל הַבַּיִת
— הַקֶּבֶדָה.

אוצר החכמה

מיון בסיסי

בָּלְתּוּ - אֵין אֶתְ עִם וְאוֹמָה - אֵין אֶתְ כָּלוּם,

אֵין אֶתְ מְאוֹמָה

שׁוֹבָה דֶּרֶךְ הַפֶּתַח -

וְלֹא דֶּרֶךְ חוֹר בַּחוּמָה.

אוצר החכמה

כִּפְרָ נָא אֵל, אוֹהֵב נִרְדָּף - סֶלַח וּמַחֲל,

אוצר החכמה

לְחַטָּא נִרְדָּפִים

זָכַר נָא, לְאָב חוּטָא וּמוֹרֵד -

1234567

זְכוּת הַיְלָדִים הַנִּשְׁרָפִים.

זָכַר נָא, זוֹהַר נַפְשָׁם - וְהַטְהֵר,

אֲשֶׁר בָּלַב אִמָּם

וּבָאָב - אֲשֶׁר בָּכָל זֹאת לֹא שָׁב -

אֵל נָא תִּכְלִימָם בְּמַרוֹמָם.

וְלִכָּל שְׂרִידֵי הַכִּבְשָׁן, סֶלַח נָא - דִּין אִמָּת,

יּוֹשֵׁב בְּסִתָּר עֲלִיוֹן

מַחֲל לָנוּ - הַבוֹדְדִים בִּיעָר -

מִפֶּחַד אֶרֶץ נִסְיוֹן*.

שובה דרך הפתח — דרך אבותינו המקובלת מדורות.

* כאן הוסיף הגרמ"ד זצ"ל שורות אלו המכוונות להגה"צ אב"ד דנייטרא
זצ"ל ותלמידיו הי"ד.

זָכַר נָא לָנוּ אֶת הַנִּשְׁמָה - אֲשֶׁר בְּשִׁמְנוּ הִיא נִרְשָׁמָה

אוֹתָהּ הַנִּשְׁמָה הַטְּהוֹרָה - אֲשֶׁר עַל בֵּית זֶה הִיא חוֹתָמָה.

1234567

זָכַר כִּי פֶתוּךְ רַבָּבוֹת עֲבָדֶיךָ,

שֶׁלָּךְ הָיוּ עַל הָאָדָמָה

וּבִתּוּךְ רַבּוֹא רַבָּבוֹת רַבָּה,

כְּבוֹרְךָ הֵם בְּשָׁמִי נִשְׁמָה.

וְאִם חַי נִשְׁאַרְנוּ עַל שְׁפַת תְּהוֹם דָּם,

בְּשִׁטָּף זָרֵם דָּמַע הַמַּכְבִּים

שׁוֹב זָרַע נָא לָנוּ זָרַע אוֹרָה - לְהַצְמִיחַ שָׁמֶשׁ -

בְּגִיָּא מַחֲשָׁכִים.

כִּי לָמָּה נוֹתַרְנוּ, וְלָעֵין יוֹרֵשְׁנוּ,

בְּיָדֵינוּ תַּכְכָּה גֵר מוֹרִישְׁנוּ

וְאוֹרְךָ אֵיךְ נִזְרַע בְּלֵב זָרְעֵנוּ, אִם בָּנוּ יִחְשְׁכוּ,

מְאֻרֹּת נִפְשֵׁנוּ.

וּבִכֵּן כִּפָּר נָא לְמַעַן קְרַבָּנֵם, וּבְאוֹרְךָ עֲלִינוּ,

הִיָּה נָא אִתָּם

להצמיח שמש — אור. בגי'א מחשכים — עמק חשוך.

אֶת הַנִּשְׁמָה אֲשֶׁר הָיְתָה, מְקוֹה טְהוֹרָה לְרַבָּבוֹת

וְאֲשֶׁר בְּאוֹרָה הָאִירָה, אֶל תוֹךְ מְאֵפֶל הַלְבָבוֹת.

נִשְׁמָה טְהוֹרָה בְּגוֹף קְדוֹשׁ - גֵּר יִשְׂרָאֵל, מְשֻׁנָּפוּ

נִשְׁמַת עֲבָדֶיךָ הַנֶּאֱמָן - נִשְׁמַת אֲדוֹנָנוּ וְרַבָּנוּ.

זָכַר נָא נִשְׁמוֹת בְּנֵי בֵיתוֹ, וְאַלְפֵי תַלְמִידָיו הַטְּהוֹרִים

אֲשֶׁר הַיּוֹם בְּגֵר נִשְׁמָתָם, אוֹר גֵּן עֶדֶן מְאִירִים.

חֵדֶשׁ נַפְשֵׁנוּ בְּזָכוֹת נִשְׁמָתָם,

אוצר החכמה

וְאַמְתֵּךְ לַמִּדְּנוּ לְמַעַן אֲמָתָם*.

1234567

וְעוֹד יִשְׁמְעוּ קוֹלוֹת דְּמָמוֹ,

קוֹל רַבָּבוֹת הָאֱלֹפִים

וְיָשׁוּבוּ בְּתֵי מִדְּרָשׁ,

אח"כ 1234567

הַנְּחָרָכִים וְהַנְּשָׁרָפִים.

הָאֲבָנִים - אֲשֶׁר בָּם נִבְלָעוּ,

אוצר החכמה

וְעַתָּה וְדָם שֶׁל דּוֹרוֹת תּוֹרָה

וְאֲשֶׁר נִשְׂרוּ בְּנִחְלֵי בָבִי,

בְּהִשְׁתַּפֵּךְ נַפְשָׁם בְּתַפְלָה מְהִירָה.

אוֹי, אִם הֵמָּה יִחְיוּ הַדִּינִים,

וְגַם הַמִּתְרִים, וְגַם הָעֵדִים

עַל כָּל אָבֹן, וְעַל כָּל בֵּית,

אֲשֶׁר הֵיוּ, בְּשָׁמַם מַעֲמִידִים.

רוּשָׁם דָּמַע הַמִּתְפַּלְלִים,

עַל תַּחֲנוּת וְסִדְרֵי הַתְּפִלָּה

סִימָן לְאַצְבַּע הַלּוֹמְדִים,

אֲשֶׁר עַל דְּפֵי סְפָרִים עָלָה.

קולות דממו - הקולות שהשתתקו. סימן לאצבע הלומדים - סימני אצבעות
הלומדים על הספרים.

* כאן הוסיף הגרמ"ד זצ"ל שורות אלו המכוונות להגה"צ אב"ד דנייטרא

זצ"ל ותלמידיו הי"ד (המשך בעמוד הבא).

וְלַמַּעַנּוּ - אֲשֶׁר לָךְ גִּמְעָה - גַּם בְּיָדֵנוּ - תַּפְרִיחַ אֵילָנוֹ

אות הם מעולם, להעיד,

על ספרי אבות הקדושים
למענם - לבנים יראו - על ספרי בתים החדשים.
שמעו נשמות אשר בגן עדן,

בני עם תורה לא ישבותו
כי לבושי בשרכם בארץ רצח - נשחטו נשחטו -
אך לא מתו.

גוילים הנשרפים, נחמו נא - הכתב נצח -
נצב אמת
שברי לוחות, שמחו נא - תורה תיה וקיימת.

אל מסתתר - ומאד נראה -
לעין כל מציין, בין תרכים
אורך האר נא - אך לא באש -
והחיה כל דורות המחכים.
יקיצו - ולנו תן תובות - להחזיר להם ירושתם
ולא נכלם ביום הדין - ולא נבוש, ביום תחיתם.

הכתב נצח - האותיות של התורה לעולם ועד יתקיימו. אל מסתתר - בדור זה של הסתר פנים, ומאד נראה לעין כל מציין - אך המאמין ומחפש למצוא את ההשגחה העליונה נראה לו ה' מאד.

ולמענו - אשר לך חפר - גם לרגלנו - לא ייבש מעינו.
ומעין על מעין ישפך - מדבר לשים - לגן מחרת
ואילן על אילן יצמח - ושוב ירנן, יער הנכרת.